
Dokter Jos Benders is arts en oprichter van de mobiele sportgeneeskundige groep Service Médical, waar ENECO Energie partner van is: “Drie jaar geleden, in de ENECO Tour. Ik ontwaarde een goed en jong uitziende, lichtgrijs gekleurde, verzorgde man, die met pretogen rustig bleef in, wat toch altijd heet te zijn, enerverende omstandigheden: een wielervedstrijd. Dan spreek je met deze en gene en vraag je ‘wie is dat?’. Dan hoor je heel snel dat deze vriendelijke, goed verzorgde en etcetera man de voorzitter van de Raad van Bestuur van ENECO is.

zijn motoriek en zijn vóórkomen voldoende respect in de schaal om niet door de eerste de beste op de schouders te worden geklopt voor dingen die niets voorstellen. Ronald is een *self made man*. Ik zou dat willen aankleden met de toevoegingen goede smaak en stijl. Hij heeft een academische opleiding gehad en hij toont een goede bagage van academisch denken. Dat is, denk ik, van belang in zijn functie. We zijn nu hier aan de dis (*het interview heeft plaats in de auberge van Château Neercanne, red.*), ik heb ook een paar keer met Ronald mogen vertoeven in een gastronomische gelegenheid.

‘Muzikaal in zijn performance’

Een man die discreet op afstand blijft en daarin imponeert, omdat het klassieke beeld van een voorzitter van de Raad van Bestuur misschien wel iemand is die opportunistisch is met een grote mond: een lijstduwer, zoals in de politiek. Maar als je even over deze vooringenomenheid nadenkt, weet je dat échte *captains*, de échte voorzitters van Raden van Bestuur juist mensen zijn met een behoorlijke discretie. Ik heb wel eens het gevoel dat Ronald bewijst dat de schreeuwlelijken het niet maken op topfuncties. Er zit bij Ronald een niet gemaakte discretie in, op afstand blijven. Er zit ook een ogenschijnlijke verlegenheid in, die snel vervloet op momenten dat Ronald stokpaardjes berijdt. Als hij weet waar hij het over heeft, energie, organisatiekunde, cijfermatigheid, dan verdwijnt, als zij al bestaat, zijn ogenschijnlijke verlegenheid. Niet dat daar arrogantie voor in de plaats komt. Daar komt warmte voor in de plaats en een goed aanwezige *timing*. Hij zal nooit te snel praten. Hij is muzikaal in zijn *performance*, in zijn spreken, er is betrokkenheid, alertheid. Dat charmeert hem in het eerste contact. Ronald is heel erg *touchable*, heel gewoon, zonder plat te zijn. Hij is makkelijk benaderbaar, maar hij legt door zijn manier van doen,

De eerste keer in Maastricht, later in Rotterdam. Wat dan opvalt: hij is buitengewoon geïnteresseerd in de ander. Hij is een en al oor. Hij kan heel goed zwijgen en dat maakt hem tot een ideale gesprekspartner. Je hebt ook duidelijk het gevoel dat hij niet loos luistert, maar dat hij luistert met warmte en aandacht. Dat maakt het vertoeven met hem tot een groot genoegen.

Ronald is wel iemand, die nadat hij een tijd gezwegen heeft, met een standpunt komt en dat liegt er dan ook vaak niet om. Daarbij is hij behoorlijk standvastig. Dat zijn trouwens ook eigenschappen die bij een voorzitter horen: je moet niet nu zwart vinden en morgen wit. Dat kan niet. Je kunt hem niet snel betrappen op een inconsequente houding. Ik denk, dat hij in zijn diepste binnenste ook best wel eens twijfel heeft, maar hij zal altijd ferm blijven aan de voorkant, omdat hij de rol van voorzitter van een grote organisatie heeft. Ik zocht ook naar de kwetsbaarheid. Ik ben dokter en sla graag de brug naar de ander. Ik vind Ronald een huisvader. Als iemand mij verteld zou hebben ‘deze man heeft geen kinderen’, dan had ik dat niet onder mijn pet kunnen krijgen.

RONALD

Hij heeft vaderschap in al zijn poriën. En vaak helpt een gezin daar ook goed bij om dat vaderschap te cultiveren. Hij zal zijn bedrijf leiden of geleid hebben vanuit een vaderlijke rol. De vader kan luisteren. Hij neemt ook het heft in handen. Een vader is misschien ook wel wars van allerlei dictaten, stukken, bureaucratie. Ronald is een pragmaticus. Ronald zal de armen opstropen bij een probleem en daar als mens, als vader van de organisatie naar kijken. Hij is een deuropener die ook met de burens contact maakt, want dat doet een echte vader ook, die zijn kinderen naar school brengt, die met andere ouders gedachten uitwisselt. Maatschappelijk is hij iemand die andere mensen op het paard zet, de kans geeft. Ronald is ook daarin een unieke persoon.

Ik herinner mij een ander gesprek in Rotterdam, in een fase dat wij het financieel niet zo makkelijk hadden en dat ENECO nog geen partner van ons was. Daar was Ronald dat open oor. Toen heeft hij mij een aantal goede adviezen gegeven. Waar ik aan zou kunnen denken, hoe ik het team sterker zou kunnen maken, financieel draagkrachtiger. Dat gesprek in dat restaurant langs de boorden van de Maas is uiteindelijk een zaak geworden die ons op een heel speciale manier ging binden. Mogelijk heeft dat gesprek bijgedragen tot de beslissing van ENECO om maatschappelijk sponsor van Service Médical te worden. Maar er ontwikkelde zich ernaast een heel mooie nieuwe lijn. Hij zei: We moesten eens een paar *captains* bij elkaar zien te halen. Zodat jullie een breder forum hebben, om zo te kijken hoe we deze non-profit organisatie maatschappelijk wat breder kunnen aankleden. Acute hulpverlening op straat bij sport in deze tijd, waarin de overheid iedereen oproept om te gaan sporten, daar moet een breed draagvlak voor gevonden kunnen worden. Uit zijn inspirerende woorden is een commissie voortgekomen. Die hebben we genoemd de 'commissie Bonjour et Adieu'. Een buitengewoon hybride naamgeving. Maar die speels aangeeft: we zijn er en als

het straks niet meer nodig is, heffen we ons ook weer op. Die club met allerlei topmensen vergadert regulier om te kijken of er in bredere zin steun voor Service Médical gevonden kan worden. Dit markeermoment vormt voor mij een levensanekdote: het moment dat wij het moeilijk hadden en Ronald ons hielp. Hij beschouwde het als een doodnormale zaak. Hij coacht en laat je zelf de eer. Totaal onbaatzuchtig.

Ik denk dat ik hem nog vaak ga zien. Hij heeft laten doorschemeren, dat hij in de toekomst voor de Stichting Service Médical wat wil blijven betekenen. Ik hoop van harte dat hij dat zal doen. Ikzelf heb hem gevraagd in overweging te willen nemen een bestuurlijke rol bij ons te aanvaarden. Ik hoop dat hij daar positief op antwoordt. Sinds kort zijn wij een officiële Goede Doelen-organisatie met CBF-keur. Dat verplicht ons alleen maar om het nog beter te doen. Zo'n *big shot* is dan ook meer dan welkom bij onze organisatie.

Ik wens Ronald heel veel goeds. Het is een fijne man. Ik moet zeggen, dat zijn persoon ook zo ervaren wordt door mijn wederhelft. Mijn echtgenote Joyce, die gevraagd en soms ongevraagd haar vrouwelijke inbreng loslaat op mensen die ik ken, vrienden, zakenrelaties en die dus anders denkt dan wij mannen, schetst Ronald op een zelfde wijze. Vrouwen hebben sneller zicht op de integriteit van iemand. En mijn partner is er ronduit over, dat zij hem een zeer integere en waardevolle persoon vindt met een boeiende maatschappijblik en interessant om wie hij eveneens is in zijn business activiteiten. Mag ik het slotakkoord doen? Hij is ook bijzonder in zijn schalkse manier van kijken en het splijten van de oogjes op het moment dat er een leuke vrouw langskomt. Dat ontgaat ons allen niet. Maar dat maakt hem tot wie hij is, een complete man. Het enige slechte, of zeg mindere, dat ik over hem kan bedenken is zijn rookgedrag. Maar hij belooft beterschap..."

RONALD